

Prionoceridae.1. *Prionocerus caeruleipennis* Perty

Java : Buitenzorg III.1932 1 Ex.

Timor : Soë XII.1931 2 Ex.

Rote : IX.1935 (leg. Bühler & Meyer) 2 Ex.

2. *P. bicolor* Redt.

Java : Depok VIII.1931 1 Ex.

Timor : Baaguia VIII.1935 (leg. B. & M.) 1 Ex.

Zürich.

W. WITTMER.

Epichnopteryx retiella Newman.

Van deze in ons land en overal elders zeer zeldzame vlindersoort ving ik in 1936 bij Hollandsche Rading 16 ♂♂, waarvan vijf op 29/4, acht op 1/5, twee op 2/5 en nog één op 8/5.

Als ik de lectuur over dit insect opsla, zie ik dat het, behoudens één uitzondering, uitsluitend in zoute moerassen of op zilte schorren is gevonden. In de buurt van Hollandsche Rading zoekt men echter vergeefs naar zoute moerassen en voor zoover ik heb kunnen nagaan, groeit de grassoort *Poa maritima*, waarmee de rups zich uitsluitend zou voeden, ook niet op de plaats waar ik de vlinders ving.

In ons land werd de vlinder, die daarvoor slechts in Engeland bekend was, alwaar hij op het eiland Sheppey en bij Gravesend werd ontdekt, voor het eerst gevonden door den Heer Heylaerts in 1877 bij Breda. Hij vond drie zakjes op een populierenstam waaruit zich eenige dagen later twee ♀♀ en één ♂ ontwikkelden.

Negen jaar later in T. v. E. No. 30 gaf de Heer Brants een zeer goede afbeelding van het ♀.

Alhoewel Snellen's „*Microlepidoptera van Nederland*” pas in 1882 verscheen, heeft hij deze soort niet in zijn werk opgenomen, omdat hij de vondst als een toevallige beschouwde, want het dier behoorde toch thuis in zoute moerassen.

Pas twee en dertig jaar later werd de vlinder opnieuw gevonden door den Heer Leeffmans, die langs de Zuiderzeedijk bij Diemen eenige ♂♂ bemachtigde. Deze vindplaats kwam overeen met de Engelsche en werd de soort opgenomen in de lijst van *Ned. Lepidoptera*.

Naar aanleiding van zijne vondst en omdat aan de echtheid ervan getwijfeld scheen te worden, zette de Heer Heylaerts in T. v. E. No. 53 nog eens uitvoerig uiteen waar en wanneer hij in 1877 en daarna de rupsen vond. De rupsen op populierenstam waren al verpopt, want zij hadden zich niet meer verplaatst. Men mag dus veronderstellen, dat de dieren zich hierop hadden vastgehecht om te verpoppen. Een

jaar later (dus in 1878) vond hij op dezelfde plaats rupsen, die zich voedden met *Poa annua* en *Artemisia spec.*, terwijl hij nog een tweede vindplaats ontdekte bij ter Heide (ook bij Breda), waar hij veel rupsen vond op gras tusschen de oude muren van de Spinola Schans.

In 1924 en de daarop volgende jaren ving ook de Heer B e n t i n c k langs den Diemerdijk niet alleen den vlinder, maar ook de rupsen, waaruit hij geregeld den vlinder kweekte. De ♀♀ schijnen nogal zeldzaam te zijn.

In Maart van dit jaar begaf ik mij weer naar de plaats, waar ik de vlinders had gevangen en sleepte daar uit *Festuca rubra* en *Holcus lanatus* vijf rupsen, die ik grootbracht met alle grassoorten, die om mijn huis groeien zooals: *Poa annua*, *Lolium perenne*, *Triticum repens*, enz.

Vanaf 20.4 aten ze niet meer en 11/5 kwam het eerste ♀ uit, terwijl 12/5 nog twee ♀♀ en één ♂ uitkwamen. De vijfde is als pop gestorven.

Hiermee is wel zeker bewezen, dat *retiella* niet uitsluitend in zoute moerassen voorkomt, noch zich uitsluitend voedt met *Poa maritima*, maar wordt gevonden op grazige liefst beschutte plaatsen zooals Diemerdijk en Spinola Schans.

Ik vond ze langs den zuidkant van een dijk, waar het bij helder weer en met koude noordenwind in April toch heerlijk warm kan zijn.

Nog een paar vangsten hier in het land kwamen mij ter oore; n.l. de Heer D i a k o n o f f ving in 1934 18/4 één ♂ bij Bussum en de Heer B e n t i n c k deelde mij mede, dat het dier ook al in de buurt van Bilthoven is gevangen, doch iets naders hieromtrent weet ik niet.

Ook bij deze twee plaatsen zal men tevergeefs naar zoute moerassen zoeken.

In 1930 werd *retiella* in Duitschland voor het eerst gevonden.

September 1937.

C. DOETS.

Scolytidae und Platypodidae.

48. Beitrag

Die Gattungen *Coccotrypes* Eichh., *Poecilips* Schauf.,
Thamnurgides Hopk. und *Dendurgus* Egg. nebst
Beschreibung einer neuen Art.

Forstrat E g g e r s beschrieb 1923 (Zoöl. Mededl. VII, Seite 144) eine neue Gattung, *Dendurgus*, vermutete aber gleichzeitig eine Synonymie mit *Thamnurgides* Hopk. (Classification of the *Cryphalinae* 1915), weshalb er später den Namen wieder aufgab und eine Reihe weiterer neuer Arten unter dem Gattungsnamen *Thamnurgides* Hopkins veröffent-